

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

№ 11908/2016 г.

11.02.17

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
ВХОДНА №: В-381/4
ДАТА: 01.03.2017

ЧРЕЗ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ-
ОБЩИНА СОПОТ
ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-
ГР. ПЛОВДИВ

ПРОТЕСТ
ОТ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ГР. ПЛОВДИВ

Против: Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, околната среда, безопасността на движението, чистотата и общественото имущество на територията на Община – Сопот, приета с Решение № 39, взето с Протокол № 7 от заседание на Общински съвет - Сопот, проведено на 19.02.2004 г., изменена с решение № 25, взето с протокол № 5 от 25.01.2016 г.

Правно основание: чл. 185-191 и чл. 193, ал. 1 АПК

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

1. Моля, да отмените Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, околната среда, безопасността на движението, чистотата и общественото имущество на територията на Община – Сопот в частта, създаваща следните задължения:

1.1. ... При нарушение на т. 1 и т. 3 се налага глоба от 500 лв. на управителя на заведението. При нарушение на . 2 както и при отсъствие на физическа охрана в заведението се налага глоба от 500 лв. на управителя на заведението – чл. 11, ал. 2 ;

1.2. ... При нарушение на ал. 1 и ал. 2 се налага глоба от 100 до 500 лв. – чл. 12, ал. 6;

1.3. При нарушение на ал. 1 се вземат мерки по реда на ЗБППМН, а на ал. 2 и 3 – на лицата се налага глоба в размер от 100 до 500 лв. При нарушение на ал. 4 се постъпва по начина, предвиден в ЗБППМН – чл. 12а, ал. 6;

1.4. Забранява се:... миенето, почистването и ремонтирането на лични моторни превозни средства по улиците, детските и спортни площадки, парковете, зелените площи, междублоковите пространства, тротоарите, а също така и

домуването в тях на спрени от движение превозни средства, както и паркирането на МПС по тротоарите, освен по специално разрешения закон – чл. 27, ал. 1, т. 8;

2. Моля, да обявите нищожността на Наредба за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Кричим“, приета с Решение № 127, взето с Протокол № 13 от 26.02.2013 г. на Общински съвет – Кричим, в частта, пречатваща възможността за обжалване на глоби в размер до 10 лв. включително, като противоконституционна – чл. 34, ал. 1.

В подкрепа на това излагам следните съображения:

Разпоредбите на чл. 11, ал. 2, чл. 12, ал. 6, чл. 12а, ал. 6, чл. 27, ал. 1, т. 8 и чл. 34, ал. 1 от Наредбата, цитирана по-горе, са част от акт, приет на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното управление и местната администрация /ЗМСМА/. По своите характеристики същият е нормативен и административен, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие /чл. 75, ал. 1 от АПК/. Освен това е и подзаконов такъв, доколкото е издаден от Общински съвет – Сопот и урежда отношения с местно значение. Поради това следва да бъде съобразен както със съответните нормативни актове от по-висока степен – в случая ЗЗДет, ЗДВП, така и с установените положение в Решенията на Конституционния съд /аргумент от чл. 14, ал. 6 от Закона за конституционния съд /ЗКС//.

1. Разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Наредбата е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв., на управителя, при допускане на малолетни и непълнолетни лица в заведение - в случаите по чл. 11, т. 1 и т. 3, както и при отсъствие на физическа охрана - в случая по чл. 11, т. 2 .

От друга страна в чл. 45, ал. 2 от ЗЗДет, уреждащ идентични обществени отношения, се предвижда санкция /глоба или имуществена санкция/ от 2000 до 5000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 8000 лв., за всеки нарушител, който допусне дете в управляван от него търговски обект от 22,00 ч. до 6,00 ч. в нарушение на чл. 8, ал. 3 и 4 от ЗЗДет.

При съпоставка на двата текста се установява, че санкцията, предвидена в наредбата, е по-лека – с по-нисък минимум и максимум, в сравнение с установената в акта от по-висока степен – ЗЗДет. Предвид гореизложеното относно характера на ЗЗДет спрямо оспорваната наредба, като нормативен акт от по-висока степен, посоченото също обуславя незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 11, ал. 2.

Освен това субект на нарушението по чл. 11, ал. 2 съгласно оспорената наредба е „управител“ на заведение, докато в нормативния акт от по-висока степен такъв се явява всяко наказателноотговорно лице. Налице е неоснователно стесняване на субектите на посоченото нарушение, което се явява незаконосъобразно. Не на последно място прави впечатление, че в местната наредба е предвидено налагане на наказание за „отсъствие на физическа охрана“. Предвид принципите на законоустановеност на нарушението и наказанието и доколкото в ЗЗДет такова поведение не е санкционирано с нормата на чл. 45, ал. 2, то оспорената разпоредба от местната наредба се явява незаконосъобразна и в тази част.

2. Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от Наредбата е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ от 100 до 500 лв. при незаконна продажба на алкохолни напитки на малолетни и непълнолетни лица. От друга страна в чл. 45, ал. 1 от ЗЗДет, уреждащ идентични обществени отношения, се предвижда санкция от 2000 до 4000 лв., ако нарушителят не подлежи на по-тежко административно наказание по специален закон или деянието не съставлява престъпление. Освен това при повторно нарушение се предприемат принудителни мерки за временно спиране на дейността за определен срок, но не по-дълъг от една година.

При съпоставка на текстовете на двата текста в санкционната им част, се установява, че санкцията, предвидена в наредбата, е по-лека – с по-нисък минимум и максимум, в сравнение с установената в акта от по-висока степен – ЗЗДет. Предвид гореизложеното относно характера на ЗЗДет спрямо оспорваната наредба, като нормативен акт от по-висока степен, посоченото обуславя незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 12, ал. 6.

3. Разпоредбата на чл. 12а, ал. 6 от Наредбата е предвидено налагане на административно наказание „глоба“ в размер от 100 до 500 лв. при неизпълнение на задължението в ал. 1 от същата норма, както и прилагане на ЗБППМН – при неизпълнение на задължението по ал. 4.

От друга страна в чл. 45, ал. 3 от ЗЗДет, уреждащ идентични обществени отношения, се предвижда санкция за родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете, което наруши чл. 8, ал. 3, или родител, попечител или друго лице, което полага грижи за дете, което не осигури придружител по чл. 8, ал. 4 – глоба или имуществена санкция от 300 до 500 лв., а при повторно нарушение - с глоба или имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

При съпоставка на текстовете на чл. 45, ал. 3 от ЗЗДет и чл. 12а, ал. 6 от оспорената наредба, в санкционната им част, се установява, че санкцията, предвидена в наредбата, е по-лека – с по-нисък минимум и максимум, в сравнение с установената в акта от по-висока степен – ЗЗДет. Предвид гореизложеното относно характера на ЗЗДет спрямо оспорваната наредба, като нормативен акт от по-висока степен, посоченото обуславя незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 12а, ал. 6. Освен това в пр. 2-ро от посочената разпоредба се въвежда допълнителна санкция, каквато не е предвидена в нормата на чл. 45, ал. 3 от ЗЗДет. Предвид гореизложеното относно принципите на законоустановеност на нарушението и наказанието, въвеждането на посочената санкция също обуславя незаконосъобразност на нормата на чл. 12а, ал. 6 от оспорената наредба.

3. С разпоредбата на чл. 27, ал. 1, т. 8 от оспорената наредба се установява забрана „за миенето, почистването и ремонтването на лични моторни превозни средства по улиците, детските и спортни площадки, парковете, зелените площи, междублоковите пространства, тротоарите, а също така и домуването в тях на спрени от движение превозни средства, както и паркирането на МПС по тротоарите, освен по специално разрешен закон“ - като на нарушителите се налага наказание „глоба“ в размер от 10 до 100 лв. От друга страна нормата на чл. 178е от ЗДвП, уреждаща идентични обществени отношения, предвижда санкция „глоба“ в размер от 50 до 200 лв. и то за неправомерно паркиране на МПС в

изчерпателно изброени обекти - „паркове, градини, детски площадки, площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места“.

При съпоставка на текстовете на чл. 178е от ЗДвП и чл. 27, ал. 1, т. 8 от оспорената наредба, в санкционната им част, се установява, че санкцията, предвидена в наредбата е по-тежка - с по-висок минимум и максимум, в сравнение с установената в акта от по-висока степен – ЗДвП.

На следващо място ЗДвП /чл. 1/ урежда правилата за движението по пътищата, отворени за обществено ползване, изискванията към пътниците, превозни средства за участие в движението по тези пътища, изисквания за правоспособност на водачите на пътните превозни средства, правата и задълженията на участниците в движението и на съответните служби и длъжностни лица, както и принудителните мерки, които се прилагат, и наказанията за нарушаване на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове.

За определяне на предметния обхват на нормативния акт понятието „път“ е легално определено в пар. 6, т. 1 от ДР на ЗДвП и е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Към пътищата се приравняват и улиците. Не е различна дефиницията, дадена с пар. 1, т. 1 от ДРЗП, а именно път е всяка ивица от земната повърхност, която е специално пригодена за движение на превозни средства и пешеходци и отговаря на определени технически изисквания.

Въпреки тези определения законодателят е уредил допълнително и забрана за паркиране, но не и за „миенето, почистването, ремонтирането и домуването“ /както е записано в чл. 27, ал. 1, т. 8 от оспорената Наредба/, на обекти извън пътищата и извършеното е в резултат на проява на свободното усмотрение.

За пълнота на изложението следва да се отрази, че посочените места също са конкретизирани – чл. 62, ал. 1 от ЗУТ, вр. чл. 30, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 7/22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, като зелените системи и озеленените площи включват обществените озеленени площи, в това число всички паркове, градини, улично озеленяване, извън селищни паркове и горски паркове, гробищни паркове, ботанически градини, дендрариуми, защитни насаждения и разсадници.

Освен това място съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗНА законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко институт на правото или техни подразделения. Посоченото означава, че цитираната норма на ЗДвП регулира съответните обществени отношения винаги по начина, избран от законодателя и това положение трае до последващата ѝ промяна или отмяна по установения за това ред. От изложеното следва, че регламентацията на чл. 178е от ЗДвП се прилага такава, каквато е и без изключения в случаите, когато става въпрос за паркиране на изброените места. В този смисъл разпоредбата на чл. 79 от наредбата се явява незаконосъобразна в санкционната ѝ част.

Вън от горното е налице несъответствие между изчерпателно изброените обекти в разпоредбата на чл. 178е от ЗДвП – „паркове, градини, детски площадки,

площи, предназначени само за пешеходци, и на тротоари в населените места“ от една страна и обектите, посочени в разпоредбите на чл. 27, ал. 1, т. 8 от наредбата – „улици, детски и спортни площадки, паркове, зелени площи, междублокови пространства, тротоари“. Предвид гореизложеното относно характера на ЗДвП спрямо оспорваната наредба, като нормативен акт от по-висока степен, посоченото също обуславя незаконосъобразност на разпоредбата на чл. 75, ал. 1.

4. Според нормата на чл. 34, ал. 1 от местната наредба не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложена глоба до 10 лв. включително. Посочената уредба е идентична по съществото си с нормата на чл. 189, ал. 13 от ЗДвП /не подлежат на обжалване наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително/, която е обявена за противоконституционна с Решение № 1/01.03.2011 г. по конст. дело № 10/2011 г. Решението на КС е задължително по силата на чл. 14, ал. 6 от Закон за конституционния съд и има действие по отношение на забраната за прилагане на конкретния противоконституционен закон заанапред, която е безусловна. С влизане в сила на съдебното решение, постановяващо противоконституционността, се обезсилва действието на закона, което е равносилно на отмяна на закон от Народното събрание. Предвид изложеното разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от местната наредба се явява нищожна.

Описаните положения на флагрантно противоречие с по-висши норми, се противопоставя и на повелителната разпоредба на чл. 15, ал. 1 от ЗНА и затова присъствието на горепосочените норми от оспорената наредба, е правно нетърпимо. В този смисъл, за пълнота на изложението следва да се посочи, че всякакви евентуални доводи за целесъобразност на уредбата са неприложими.

Водим от горното и на основание чл. 185-191 и чл. 193, ал. 1 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ

Административен съд – гр. Пловдив:

1. Да отмени Наредба за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Кричим“, приета с Решение № 127, взето с Протокол № 13 от 26.02.2013 г. на Общински съвет – Кричим, в частта, създаваща следните задължения:

1.1 ... При нарушение на т. 1 и т. 3 се налг глоба от 500 лв. на управителя на заведението. При нарушение на . 2 както и при отсъствие на физическа охрана в заведението се налага глоба от 500 лв. на управителя на заведението – чл. 11, ал. 2 ;

1.2. ... При нарушение на ал. 1 и ал. 2 се налага глоба от 100 до 500 лв. – чл. 12, ал. 6;

1.3. При нарушение на ал. 1 се вземат мерки по реда на ЗБППМН, а на ал. 2 и 3 – на лицата се налага глоба в размер от 100 до 500 лв. При нарушение на ал. 4 се постъпва по начина, предвиден в ЗБППМН – чл. 12а, ал. 6;

1.4. Забранява се: ... миенето, почистването и ремонтването на лични моторни превозни средства по улиците, детските и спортни площадки, парковете, зелените площи, междублоковите пространства, тротоарите, а също така и

домуването в тях на спрени от движение превозни средства, както и паркирането на МПС по тротоарите, освен по специално разрешения закон – чл. 27, ал. 1, т. 8, като противоречащи на нормативни актове от по-висока степен – чл. 45, ал. 1-3 от ЗЗДет и чл. 178е от ЗДвП.

2. Да обяви нищожността на Наредба за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Кричим“, приета с Решение № 127, взето с Протокол № 13 от 26.02.2013 г. на Общински съвет – Кричим, в частта, пречатваща възможността за обжалване на глоби в размер до 10 лв. включително, като противоконституционна – чл. 34, ал. 1.

Искане по доказателствата:

Моля, на основание чл. 196 вр. с чл. 152, ал. 4 от АПК да се изиска от Общински съвет – Сопот заверено копие от цялата преписка по издаването на Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, околната среда, безопасността на движението, чистотата и общественото имущество на територията на Община – Сопот, приета с Решение № 39, взето с Протокол № 7 от заседание на Общински съвет - Сопот, проведено на 19.02.2004 г., изменена с решение № 25, взето с протокол № 5 от 25.01.2016 г.

Приложение:

Преписи от протеста – два броя за заинтересованите страни и за съда.

ПРОКУРОР:

~~КОСТАДИН ПАСКАЛЕВ~~

КП/КК